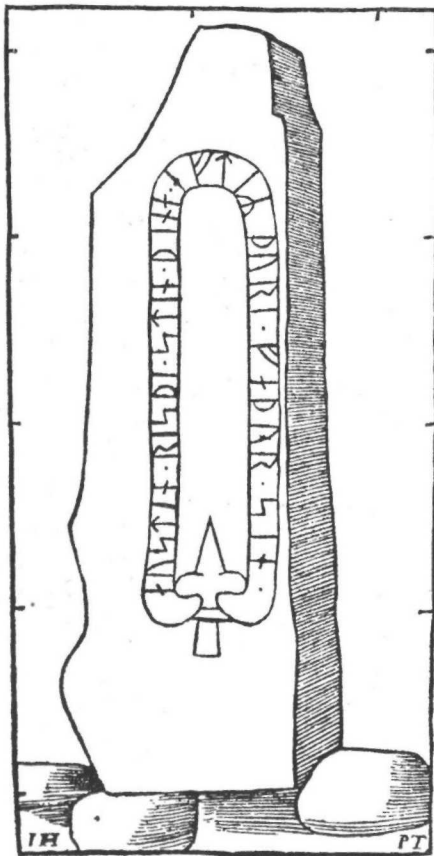

11. Vårdsbergs kyrka, Bankekindes hd.

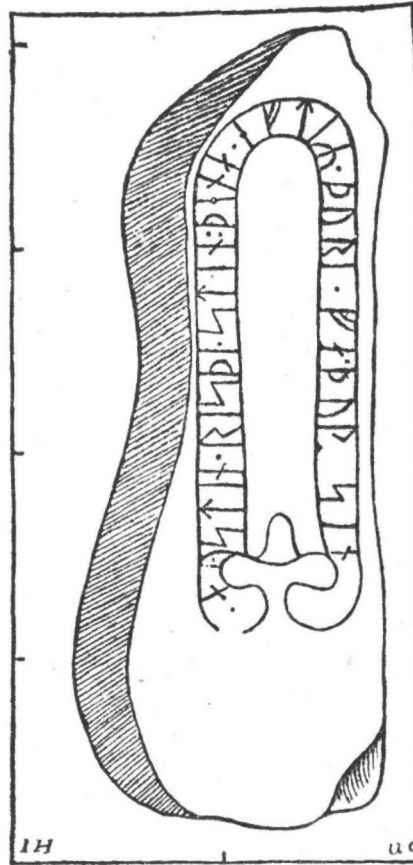
Pl. III. Fig. 2.

Litteratur: B. 832, 833; L. 1129; W. 70; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.* 2, s. 234; P. A. Säve, *ATS* I, s. 82; C. F. Nordenskiöld, *ÖFT* I, s. 39, teckning, *Reseber.* 1871, s. 85, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra* s. 33, teckn.

Runstenens plats anges i B. 833 vara »I Kläckstapelen», i B. 832 »På Kyrkogården», såsom ock Peringskiöld säger. Broocman (1760) säger, att runstenen »vid sidsta torn-

B. 832.

B. 833.

byggnad blifwit fästad i tornmuren», alltså på sin nuvarande plats å södra yttre tornmuren omedelbart över tornets fot, där den är insatt i liggande ställning, så att nederkanten av stenen i västra ändan är c. 88 cm, i östra ungefär 54 cm från marken. Längden av stenen, så vitt den är synlig, är 2,34 m, bredden vid foten 58 cm, vid toppens ytterslinga 34 cm. Ämnet är granit. Slingans bredd är c. 10 cm.

Inskriften börjar med en punkt, som är fullt tydlig och finnes B. 833, men ej hos andra. Första namnet är **aystin**, såsom i B. 833; pricken i **y** kan näppeligen vara naturlig; känne-strecken i **y** och **t** utgå nedom stavens topp, liksom ock uti **r** i **rispi**, **t** i **stin** och **effir**, **u** i **puri**.

Inskriften är följande:

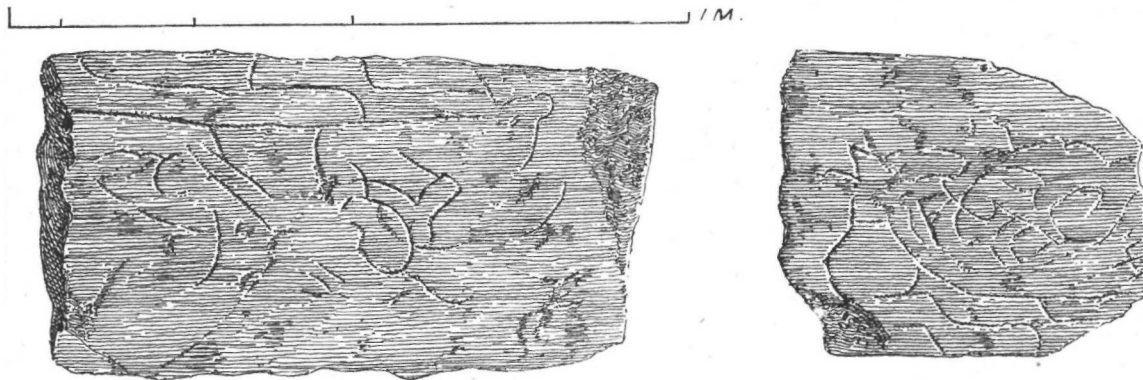
· aystin · rispi · stin · pena · eftir · þuri · faþur · sin ·
 5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Östen reste denna sten efter sin fader Torer.

12. Vårdsbergs kyrka, Bankekinds hd.

Litteratur: W. 71; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 82; C. F. Nordenskjöld, *ÖFI* 1, s. 39, *Reseber.* 1871, s. 84.

P. A. Säve har först omnämnt de två kalkhällarna, som sålunda beskrivas av C. F. Nordenskjöld: »I vapenhusets golf, under tornet, ser man två fragmenter af runstenar, det ena 2,3 fot (67 cm) långt och 1,4 fot (30 cm) bredt med konstiga slingornamenter, det andra, sannolikt tillhörande det förra, är 1,6 fot (46 cm) långt och 1,4 fot (30 cm) bredt. På detta stycke synes en del af runslingan med 4 mynder, som bilda ordet **sual** eller 'själ'.»

De linier, som Nordenskjöld läst som runor, äro troligen inga sådana, varför dessa stenar nu blott hava ornament i behåll.

13. Konungsunds kyrka, Björkekinds hd.

Pl. IV. Fig. 1.

Litteratur: B. 837; L. 1103; W. 27; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 76; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckning.

Runstenen är insatt liggande i stenfoten till Konungsunds kyrka på södra yttersidan, och redan Peringskiöld anger dess plats vara »I Konungsundz Kyrkiemuur». Ämnet är